

TREŠDIENAS INTERVIJA

Būt kopā, būt pussoli priekšā

— Ne pārāk bieži dzirdēts, taču skanīgs ir jūsu vārds — Agnese. Kā pie tāda tikāt, vai pati ar to labi sadzīvojat?

— Vārdu man izvēlējusies mamma, bijuši divi varianti Palmira un Agnese. Kādreiz jaunībā savs vārds man ļoti nepatika, bet vēlāk domas mainījās. Kaut kur lasīju, ka vārds Agnese ir piektā vietā starp populārākajiem sieviešu vārdiem Latvijā, un, ja vēl mainījos un rados ir mazas Agnese, tad jau atliek tikai priečaties.

— Spilgtas bērnības atmiņas esat saglabājusi?

— Bērnības atmiņas ir gana spilgtas, bet nav sevišķi priečīgas, jo mamma un tētis man mira kara laikā. Tētis, kā jau gādigs zemīs, vispirms domāja par savu ģimeni, saimniecību. Apšaudes laikā viņš esot steidzies uz aploku pēc zirga, bet kāda nomaldījusies lode ķēra tēti tieši šajā brīdī. Pēc pusgada mamma bija gaidāms otrs bērniņš. Pāri gāja fronte, ārsta nebija, mamma radās sarežģījumi un viņa mira dzemdībās. No pusotra gada vecuma mani audzināja vecmāmiņa, vectētiņš un krustmāte. Viņiem esmu pateicīga iegūto izglītību, par to, ka esmu varējusi būt tā, kas es esmu.

Savu bērnību par bezrūpīgu saukt nevaru, bet par mīlestības piepildītu gan. Vectēvs aizgāja mūžībā, kad es mācījosis 10. klāsē, bet vecmāmiņai Annai bija garš mūzs, viņa nodzīvoja 96 gadus un vēl manu meitu auklēja. Domāju, vērtīgākās lietas, ko mani ieadzināja vecvečāki, bija darba mīlestība, prasme veidot labas attiecības saskarsmē ar cilvēkiem, cieņu, sapratni.

— Skolas gadi aizsteidzās, absolvējāt Baltyju rajona Bērzpils vidusskolu. Nu vajadzēja izvēlēties, kādu ceļu tālāk iet.

— Draudzene gribēja studēt pedagoģiju, aicināja arī mani. Aizbraucām uz Daugavpili, apsēdāmies uz soliņa preti pedagoģiskajam institūtam un domājām, kurā fakultātē stāties. Paliku pie Dabaszīnību fakultātes, un nenozēloju. Pirmos desmit darba gadus es mācīju kīmiju Baltinavas vidusskolā, vēlāk vīram lidzi pārcelos uz Viļāniem, pēc tam Preiļu rajona tautas izglītības nodāļas vadība man piedāvāja darbu Galēnos. Piekrītu bez sajūsmas, jo nedomāju, ka šis būs ilgstošs darbs.

— Pagaidu varianti kā vienmēr izrādās tie ilgstoškie — ar Galēniem bijāt saistīta vairāku gadu desmitu garumā. Un tomēr, kādus atceraties pašus pirms darba gadus skolā?

— Ātri nodibināju kontaktu ar kolēgiem un audzēkņiem. Kā pie bērniem, tā pie viņu vecākiem ir jāvēras ar labvēlību nevis ar augstprātību. Ja kopīgu valodu neizdodas atrast, tad jāmeklē vaina sevi — varbūt esmu gribējis izlik-

AGNESE GABRĀNE

- * Skolotāja kopš 1962. gada. 28 gadus bijusi Galēnu pamatskolas direktore.
- * Absolvējusi Bērzpils vidusskolu un Daugavpils pedagoģiskā institūta Dabaszīnītu fakultāti.
- * Dzīves moto: «Es ticu, ka nākotnē iekļūt līdzēšu savai tautai. Tikai mūžīgi jāpatur acis visaugstākais — Putnu ceļš. Aiz manis nepaliks tukšums, bet dzīvibas pilni graudi».
- * Valasprieks: celojumi, daiļdarzniecība.
- * Būtiskākā ipašība: godigums.
- * Milākais gadalaiks: pavasaris.

● Bijusi Galēnu pamatskolas direktore Agnese Gabrāne gaida pavasari, kad, saules sasildītu, no zemes sprauksies dzīvības asni. Tad tā pa istam varēs nodoties valaspriekam — darbiem dārza, taču pašlaik viņa daudz laika velta mazbērniem. Foto: M.Rukosujevs

ties pārāks, galvastiesu augstāks par skolēnu. Bērni ir ļoti gudri, viņi patiesībā redz skolotājam cauri, un pirms iespaids, kādu skolotājs par sevi rada, vai nu tas ir pozitīvs vai negatīvs, klasē arī valda. Protams, skolotājam ir jābūt zinošam savā mācību priekšmetā, spējīgam ieinteresēt un aizraut klasi. Neder vienas un tās pašas darba metodes, jo viela ir ļoti daudzveidīga. Esmu turējusies pie principa, ka vērtējumam jābūt objektīvam, visus esmu centusies vērtēt vienādi un pēc nopelnītā.

— Šodien tāk daudz runājam par bērnu kā personību, par viņu tiesībām, par to, ko attiecībā pret skolēnu drikst un nedrīkst atlauties skolotājs. Šobrīd pat sākumskolas bērnam ir skaidras viņa tiesības. Kā ir ar pienākumiem? Vai bērni dažkārt neatļaujas pārlieku daudz?

— Galēnos tādu attieksmi netiku manījusi. Manuprāt, uz bērnu provokācijām ir jāprot atbildēt ar humoru. Man, piemēram, prātā šads gadījums. Devītās klases skolēns stundā klepo. Ja klepo viens, protams, otram arī jāsāk. Man pie rokas bija preiklepus tabletēs. Vienu iedodu «slimniekam». Klase tāda kā apmulsusi — skolotāja nerājas, nekliedza. Puisis nosūkā manis doto tabletē, sāk klepot atkal. Es atkārtoju savu gājienu, bet klase jau sāk smīnēt. Trešajā reizē es saku: — Guntariņ, tu tagad klepo vai neklepo, bet man vairāk tabletēšu nav. Klasē, protams, smiekli. Skolotāja darbs ir interesants ar to vien, ka katru dienu ir pa kādai pērlītei, pa kādam jautām notikumam, tikai neesmu jau es tos īpaši pierakstījusi un krājusi.

— Pagājušo vislabāk varam izvērtēt tikai ar noteiktu laika distanci. 28 gadus būdama Galēnu pamatskolas direktore, jūs

● 28 gadus 1. septembrī Agnese Gabrāne uz stundu aicināja Galēnu pamatskolas pedagogus un skolēnus. 2000. gada 31. augustā ar krāšņiem ziediem un sirsniņiem vārdiem viņa aizvadīja savu pēdējo darba dienu skolā. Tagad bijusi direktore vairāk laika var veltīt vīram Valentīnam un meitai Gunīai Strodei (no kreisās). Foto no A.Gabrānes albumā

jas. Centos skolotājus pārliecināt, ka kursi ir vajadzīgi viņiem pašiem, ka ir jābrauc, ir jāmācās. Visiem Galēnu pamatskolas pedagoģiem ir augstākā izglītība, vairāki ir ieguvuši otro specialitāti, maģistra diplomu.

— Ja jums vajadzētu dažos teikumos pavisam svešam cilvēkam raksturot Galēnu pamatskolu, izceļt tās savdabību un neatkarīgāmību, ko jūs teiktu?

— Domāju, ka diezgan maz ir tādu skolu, kas mēģina iedzīvināt

un saglabāt nākošajām paaudzēm to cilvēku vārdus, kas šajā apvidū dzivojuši agrāk. Esam cēluši gaismā izcilu, izglītotu, bet, diemžēl, jau piemirstu novadnieku vārdus. Uzstādīta piemiņas zīme pie rakstnieces Anitas Liepas dzimtas mājām, Galēnu pagastā saknes ir īzenierim, šifera ražotnes atklājējam Meikulam Čačam-Dorzinākam. Ir izpētīta muīzas un tā paraka vēsture, bet šim darbam nepieciešams turpinājums. Dzima doma izveidot parkā kultūrvēsturisko taku, apkopojot visu veidu informāciju tā, lai interesanti būtu gan vēsturniekam, gan literātam, gan biologam. Tās ir vēl nepiepildītas ieceres, bet domāju, ka galēniešiem tās būs pa spēkam.

— Cik liela loma jūsu dzīvē bijusi ģimenei?

— Ģimene man ir ļoti svarīga. To nodibināju 1964. gadā, kad strādāju Baltinavā, tā ir vīra Valentīna dzimtā puse. Gan es, gan arī vīrs visu mūžu esam strādājuši vadošos un atbildīgos amatos, tādēļ abi bijām gana aizņemti darbā. Mūsu ģimēne nekad nav bijusi darba dalīšana. Esmu pārliecināta, ja mājas valda miers un satīiba, tad arī mājas rūpes izdodas sābālansēt tā, lai neciestu nedz sabiedriskie pienākumi, nedz ģimenei.

Ja es kādam esmu parādā, tad tā ir mana ģimene — vīrs un meita. Man ir laimējies ar viņiem. Es priecējos par meitas Gunītas enerģiju un uzņēmību. Viņa ir psiholoģijas maģistre, šogad apmeklē datormācības kursus, bet domā arī par tālākām studijām. Strādā Galēnu pamatskolā un ir mamma trim bērniem. Citeizdomāju, no kā meitai šī mērķtiecība, un saprotu, ka citādi jau nevar būt — no mazām dienām viņa redzējusi, ka mamma, tāpat kā tētis ne tikai strādā, bet papildus arī mācās, iepazīst un apgūst kaut ko jaunu. Bērus audzinām ne jau ar vārdiem, bet ar ikdienišķo piemēru. No mums viņi mācās dzīvi.

— Sarunu ar jums izlasīs galēnieši — kolēgi, skolēni, viņu vecāki. Ko jūs gribētu viņiem pateikt?

— Es esmu priecīga un pateicīga liktenim, ka man ir nācīs strādāt tieši Galēnos, jo tur es esmu satikusi saprotōšus, darbīgus un atsaucīgus cilvēkus. Ar laikraksta starpniecību gribu pateikties Galēnu pagasta padomei, izglītības pārvaldes ļaudim, saviem kolēgiem par kopā pavadītajiem gadiem.

Visiem galēniešiem gribu novēlēt TICĪBU. Ja tā būs, daudz izdosies panākt pat ar nelieliem līdzekļiem. Piemērs ticības lielajam spēkam esmu es pati — ja mani toreiz, pirms daudziem gadiem šīs ticības sev nebūtu bijis, manā dzīvē nebūtu nekā no tām krāsām, ko šo gadu laikā ieaudis liktenis.

G.Kraukle

Seminārs dziedošo kolektīvu vadītājiem

Valsts tautas mākslas centrs 25. un 26. janvārī rīko plānu semināru koru diriģentiem, kormēstariem un ansamblu vadītājiem. Seminārā paredzētas lekcijas par projektu menedžmentu, sabiedrisko attiecību pamatiem, sponsoru piesaistīšanu, valodu pieletojumu dziedājumā. Semināra dalībnieki apgūs arī Rietumeiropas kormūzikas pamatus — gregoriskos dziedājumus.

Notika konference par tautas deju tradīcijām

21. janvārī Valmierā notika starptautiska konference «Tautas dejas tradīcijas Baltijas valstīs, atīstības modeļi un perspektīvas». Šo konferenci rīkoja Valsts tautas mākslas centrs.

Pirms konferences Valmieras kultūras namā notika jaunrades deju konkursi un ceļojošas balvas «2000. gada populārākā deja» pasniegšanas ceremonija. Uz Valmieru no Preiļu rajona devās deju kolektīvi virsvadītāja Silvija Kurtiņa, kā arī deju kolektīvi vadītājas Gaida Ivanova, Ilze Broka un Dina Staškeviča.

Svarīgie kultūras pasākumi rajonā

9. februārī pulksten 20.00 Līvānu novada kultūras centrā paredzēta rajona deju kolektīvu sadancošanās, kurā piedalīsies kultūras centru, kultūras namu un tautas namu deju kolektīvi. Paredzēts arī koncerts, bet atpūtas daļā spēlēs grupa no Viļāniem.

17. februārī pulksten 16.00 Stabulnieku kultūras namā notiks rajona vokālo ansamblu sadiedāšanās skate. Tājā aicināti piedalīties un dziedātprasmē spēkiem mēroties visi vokālie ansamblji. Kolektīvi uz skati var pieteikties līdz 12. februārim rajona padomē pie kultūras darba organizatoru Elvīras Brovackas pa tālruni 22671.

Sagatavoja L.Kirillova

Aicina Latgales tradicionālās kultūras mantojuma kursi

Tiem, kam tuva latgaļu folkloru, kultūru, dziesma un deja, visa gada garumā būs iespēja smelties radošu iedvesmu kopā ar Latvijā slaveniem folkloristiem. Tas viss — Līvānos.

13. janvārī Līvānu ģimnāzijas «Pastariņa» skolā aizsākās Latgales tradicionālās kultūras mantojuma apguves kursi, kas turpināsies visa gada garumā ar četrām tikšanās reizēm. Reģionālie semināri, kas orientēti uz vietējā tradicionālā kultūras mantojuma apgūšanu, ir lieliska iespēja saņemt kvalitatīvu un saistošu mācību materiālu par gadskārtu ieražām, tradicionālās kultūras dažādiem aspektiem un Latgales tradicionālās kultūras mantojumu. Kā pastāstīja folkloras kopas «Ceiruleits» vadītāja Anna Kārkla, tiks rīkotas arī nodarbības — darbnīcas tradicionālo amatā apgūšanai un braucieni uz Rīgu, kur sava apvidus folkloras vākumu varēs iepazīt Folkloras krātuvi. Kursos paredzēts apgūt ziemas laika gadskārtas, pavasara rotāšanas un līgošanas tradīcijas, kā arī rudens gadskārtu tradīcijas.

Pirmais cikls par ziemas gadskārtām vadīja LU Etniskās kultūras centra speciālisti — Māra Mellēna, Elīna Kūla-Braže un Ernests Spičs.

Jā arī citiem ir radusies interese, vēl nekas nav nokavēts, saka Anna Kārkla. 8. martā būs nākamā tikšanās reize, kad par repertuāra atlasi un dziedāšanas tradīcijām, sagaidot Lieldienas, stāstīs Valsts tautas mākslas centra speciālists Andris Kaputs un Helmī Stalte, savukārt koklēšanas nodarbības vadīs etnomuzikologs Valdis Muktupāvels.

Kursi notiek ar Kultūrapītāla fonda, Līvānu ģimnāzijas, Preiļu rajona padomes, Līvānu novada domes, LU Etniskā centra un Valsts tautas mākslas centra atbalstu.

G.Kraukle

Precīzējums

Laikraksta «Novadnieks» 20. janvāra numurā publikācijā «Dārgās stīrnas kotlettes» neprecīzi sniegtās informācijas dēļ ieviesusies klūda. Automašīna, ar kuru nošautais medijums transportēts, pieder nevis Antonam Ručevskim, bet Antonam Raščevskim. Atvainojamies A.Ručevska tuviniekiem par sagādātajām neērtībām.

Jāpiesaka kandidāti Kultūras ministrijas prēmijai

Līdz 5. februārim Kultūras ministrijā jāiesniedz pieteikumi par kandidātiem prēmijas piešķiršanai, «Novadnieku» informēja Preiļu rajona padomes kultūras darba organizatore Elvīra Brovacka.

Izsludināts Latvijas Republikas Kultūras ministrijas tautas mākslas prēmiju konkursi ar kopējo fondu 2000 latu apmērā par spilgtu radošo devumu tautas mākslas nozarēs pērnajā gadā. Prēmēšanai tiek

izvirzītas juridiskas vai fiziskas personas, atsevišķi cilvēki vai radošās grupas. Kandidātus prēmijām var izvirzīt kultūras iestādes, sabiedriskās organizācijas, rājoni un pilsētu pašvaldības, Valsts tautas mākslas centra speciālisti.

Kultūras ministrijā jāiesniedz prēmēšanai izvirzīto kandidātu radošā darba raksturojums, motivācija prēmijas piešķiršanai un recenzijas.

Novadnieks

Trešdiena, 2001. gada 24. janvāris

Pensionāri iztaujā Preiļu novada vadību

Lielā ažiotāžā pēdējo mēnešu laikā Preiļu pilsētā bija sacelta jautājumā par siltumenerģijas tarifiem un komunālās saimniecības darbu kopumā. Neapmierinātību pauða pilsētas pensionāri, tādēļ, lai ieviestu skaidrību šajos jautājumos, jaundibinātās Preiļu pilsētas pensionāru apvienības valde nolēma rikot tikšanās ar domes deputātiem pilsētas mikrorajonos. Lai uzklausītu, kas pensionāri, neapmierina, uz sapulcēm devās arī «Novadnieku» žurnālisti.

Jūtas apkāpti un bezpalidzīgi

Vairāki bijušie p/s «Preiļu SCO» strādnieki ar asarām acis stāstīja, cik apkāpti jūtas pašlaik, kad uzņēmuma vadīšo amatpersonu bezatbildīgās rīcības rezultātā spiesti dzīvot, nesaņemot pilnu pensiju. — Visu mūžu esmu nostrādājis SCO, darba stāžs 46 gadi, taču man maksā tikai daļu no noplūnītās pensijas. Haritonova kunga uzņēmumā par strādājošiem sociālās iemaksas veiktas netīka, tagad esam pie sasistas siles. Ko darīt? Vai vainīgajiem par to nav jāatbild?

Neesmu vienīgais apkāpta,

— Celtnieku mikrorajona sapulcē sūdzējās kāds bijušais strādnieks.

Domes priekšsēdētājs I.Melušķāns paskaidroja, ka no domes puses norisinājušās sarunas ar V.Haritonovu, taču maksātnešpējīgajam SCO esot ne tikai sociālo iemaksu parāds, bet arī 300 000 latu liels parāds valsts budžetam un 100 000 latu, kas jāsamaksā citiem uzņēmējiem. Kā pamato uzsvēra I.Melušķāns, šie jautājumi būtu jāuzdrod nevis pilsētas domei, kurai pat nav likumīgu tiesību pārbaudīt privātas struktūras darbību, bet gan V.Haritonova kungam, kurš kopā ar uzņēmuma valdes locekļiem atbild par neveiktajām sociālajām iemaksām.

Bezatbildīgi nematais kredīts būs jāmaksā vēl 7 gadus

— 400 000 latu lielo kredītu, ko Preiļu pilsētas dome pārgalvīgi paņēma vēl 1998. gadā, būsim spiesti maksāt līdz pat 2008. gadam, — komentējot siltumapgādes tarifu jautājumu pilsētā, sacīja I.Melušķāns. Salīdzinot ar 1998. gadu, mazuta cena ir pieauga trīskārt (no 40 Ls/t 1998. gadā līdz 100-140 Ls/t 2000. gadā). Arī ar skaidrām kurinā-

izvirzītas juridiskas vai fiziskas personas, atsevišķi cilvēki vai radošās grupas. Kandidātus prēmijām var izvirzīt kultūras iestādes, sabiedriskās organizācijas, rājoni un pilsētu pašvaldības, Valsts tautas mākslas centra speciālisti.

Kultūras ministrijā jāiesniedz prēmēšanai izvirzīto kandidātu radošā darba raksturojums, motivācija prēmijas piešķiršanai un recenzijas.

tumus arī par tumšajām kāpņu telpām, taču te iedzīvotāju vidū radās arī oponenti, kas izteicās, ka tērēt apsaimniekošanas naudu spuldžu iegādei būtu nelietderīgi, par to jārūpējas pašiem dzīvokļu ie-mītniekiem. Savukārt pašvaldības uzņēmumam būtu jādomā, kā iznīdēt kļaujojošos suņus pilsētas ielās. Kāds iedzīvotājs jau trīsreiz tīcis sakosts. Te pašvaldībai būtu jādomā — piemērot nodokli suņu un kaķu īpašniekiem vai varbūt sodīt par suņu vadāšanu bez uzpurā. A.Krišāns informēja, ka apmēram 20 suņi jau esot iemidzināti ar šim nolūku īpaši piemērotu ierīci.

Karstais ūdens Rēzeknes ielā būs

Šādu solījumu pilsētniekiem deva novada domes izpildītājs Vilhelms Veleckis. Viņš arī skaidroja, ka ziemā trases pārbaudīt ir sa-mērā problemātiski, taču tiklīdz beigties apkures sezona, tiks veikta trašu pārbaude, nepieciešamo caurulu nomaiņa, balansēšana, un, ja netiks atklātas nopietnas problēmas, pavasarī šī masīva iedzīvotāji saņems karsto ūdeni. Sarežģītāka situācija ir Rancāna ielas rajonā, tur nepieciešams uzstādīt papildus siltummezglus, kas prasa līdzekļus.

Par logiem, durvīm un klejojošiem suņiem

Pensionāri taujāja, kad vienās vai otras mikrorajona mājas kāpņu telpā tiks veikts remonts, ieliktas durvis, nokrāsotas logu ailes. Konkrēto informāciju, ko katrā pilsētas daudzdzīvokļu mājā ieplānots paveikt šogad, var iegūt uzņēmumā «Saimnieks» (Rīgas ielā 4), arī zvanot pa tālruni 21287. Iespēju robežas tiek veikti gan kāpņu telpu remonti, gan citi ikdienīkie darbi, cik nu atļauj apsaimniekošanas maksā — 7,5 santīmi par kvadrātmētru, ko uzņēmu-maksās iedzīvotāji.

Ar šo gadu paredzēts ieviest jauninājumu — apsaimniekošanas līgumi tiks slēgti ar katu daudzdzīvokļu māju atsevišķi. Tas iedzīvotājiem dos tiesības pašiem lemt, kā izlietojama viņu apsaimniekošanas iemaksu daļa — kāpņu telpu, fasādes vai varbūt jumta remontam. Iedzīvotājiem būs iespēja vai nu dibināt mājas apsaimniekotaju sabiedrību vai deleģēt mājas vecāko, kas kontrolēs, kā tiek izlietota šīs mājas iedzīvotāju maksājumu daļa. Tas, kā uzskata p/u «Saimnieks» vadītājs Antons Krišāns, atrisinās daudzas problēmas.

Uzņēmums saņēma pārme-

ntīgi pozitīvi, jo tā ir iespēja tautai paust savas domas un viedokļus, bet pašvaldībai uzlabot darbu. Deputāti pensionāru uzaicinājumam atsaučas lapbrāt un no sarunas nevairījās.

Kā uzsvēra pensionāru apvienības valdes priekšsēdētāja Irēna Timošenko, galvenais mērķis ir panākts — ir uzsāts dialogs pensionāru un pašvaldības starpā, tomēr iniciatīva tiek gaidīta no pašiem pensi-jas vecuma ļaudim. Apvienības mērķis ir strādāt to pensionāru labā, kam klājas visgrūtāk. — Nevis rīkot izklaides pasākumus, bet reāli palīdzēt, — darbību motivē I.Timošenko. Vai un kā tas izdosies, rādīs laiks.

G.Kraukle

LĪDZ VĒLĒŠANĀM 46 DIENAS

— Ar kādiem labiem darbiem paliksiet sava pagasta iedzīvotāju atmiņā?

**MĀRIS
GRIGALIS,**
Sutru pa-
matskolas di-
rektors, dar-
bojās sociālo,
izglītības un
kultūras
jautājumu
komitejā:

— Mans deputāta darbs bija veltīts skolai. Uzskatu, ka izdevās panākt daudz. Katru gadu bu-tēts tika sastādīts, ķemot vērā skolas vajadzības. Skolā izremontēts virtuve bloks, tualetes. Pagasts apmaksā daudzbērnu, kā arī trūcīgo ģimeņu skolēnu pusdienas. Esam gādājuši par bērnu no-kļūšanu skolā. Vispirms tas tika darīts ar pagasta autobusu. Pagājušajā gadā vecāki saņēma kom-pensāciju par bērnu vadāšanu. Šogad ir iekārtots tā, ka bērni Preiļu un Sutru skolās var noklūt ar iršruta autobusu.

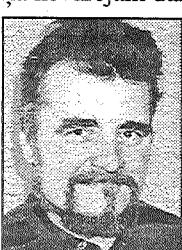
Mani satrauc iesniegumi, kuros ģimenes prasa līdzekļus produktu iegādei. Uzskatu, ka nevienam nav liegts turēt mājlopus, bet ir ģimenes, kurām nav ne lopīja, ne sava mazdārziņa. Laukos tā dzīvot nedrīkstētu. Tomēr cenšamies palielēt arī šādiem cilvēkiem.

30 procentu apmērā apmaksā-jām ārstēšanās izdevumus slim-nīcā. Bērnu ārstēšanās izdevumi segti simtprocentīgi.

Mūsu priekšvēlēšanu program-mā bija ietverts jautājums par ceļu sakārtošanu. Pagasts ļoti lielus lī-dzēkļus ieguldīja, remontējot ceļu uz Šultēm. Naudas pagastam būtu vairāk, ja visi iedzīvotāji samak-sātu zemes nodokli un izdevumus par komunālajiem pakalpoju-miem. Parāds sastāda gandrīz 5000 latu.

— Jūsu priekšvēlēšanu pro-grammā bija šāds solijums: «Iestājamies par nodokļu dife-renciāciju, to vienkāršošanu, jo rei kurš uzņēmums spēj maksāt kālius nodokļus, kādi ir pa-reiz.» Ko izdevās panākt?

— Tas bija nepārdomāts soli-jums, jo nodokļu politiku veido valsts. Diemžēl mēs neko šajā zi-ņā nevarējām darīt.

**AIVARS
UŠACKIS,**
darbojās
finansu
komitejā:

— Pagasts parādos nav ie-kritis. Cik nau-diņas bija, cen-tāmies to visu izmantot lietderīgi.

Nodokļu iekasēšana no iedzīvo-tājiem ir smaga, jo daudziem pa-

gastā ir tikai zeme, bet viņi paši dzīvo kaut kur citur. Komunālie maksājumi mūsu pagastā ir ļoti zemi, bet arī tos daudzi neno-maksā un ar laiku sakräj ievēro-jamas summas.

Mūsu programmā kā svarīgā-kais punkts bija ierakstīta izglītība, un to centāmies izpildīt.

— Jūsu programmā bija šādi vārdi: «Iestājamies par to, lai Zemkopības ministrija rūpētos par lauksaimniecības produkcijas iepirkumu garantijām, noslēdzot piegādes līgumus par stabilām cenām uz katru nākošo gadu». Un arī «Iespēju robežas atbalstīsim lauksaimniekus dažādu vei-du koperatīvu izveidošanai, agro-servisu dibināšanai».

— Diemžēl valsts politika ir tā-da, lai mazie zemniecīpi izputētu. Un to panāks.

Attiecībā uz uzņēmējiem, viņi var saņemt pagasta padomes at-ļaujas savai darbībai, šķēršļi netiek likti.

ANNA KUZNIECOVA,
padomes sekretāre,
darbojās finansu komitejā:
— Mans darbs ir tāds, ka

katru dienu jāsaskaras ar pagasta cilvēku problēmām un rūpēm. Ar savām vajadzībām un iesniegu-miemi viņi vispirms griezās pie manis, pēc tam lūgumus nodevu izskatīšanai komiteju sēdēs.

Nevelos atkātoties, stāstot par paveikto, tāpēc pievērsīšos nepa-veiktajam. Diemžēl neizdevās ieviest kārtību nodokļu un komu-nālo pakalpojumu maksājumos. Nemaksātājiem sūtām atgādinā-jumus un brīdinājumus. Ir iedzīvo-tāji, kuri izmanto pagasta kanali-zācijas un ūdensapgādes sistēmas

pakalpojumus, bet maksā tikai par ūdeni. Atrūnājas ar to, ka kanali-zācija nedarbojas. Bet viņi dzīvo privatizētos dzīvokļos un par iek-šejo kanalizācijas iekārtu darbo-šanos jāgādā pašiem.

Pa šiem četriem gadiem nodibi-nātas jaunas zemnieku saimnie-cības. Visiem, kas vēlējās, iz-sniegtais atļaujas to paplašināšanai, lietošanā piešķirta zeme.

Padome skatīja jautājumus arī par teritoriālo reformu. Veicām iedzīvotāju aptauju, kurā noskaid-rojās, ka daļa iedzīvotāju nākotnē vēlas pievienoties Vārkavas pa-gastam, bet daļa — Preiļiem, to-mēr pagaidām grib, lai viss būtu pa vecam.

— Jūsu programmā bija teikts: «Iestājamies par maksimālās atbildības prasīšanu no policijas un zemessargu darbi-

niekiem noziedzības apkarošanā un alkohola tirgošanā.» Un pastāstiet arī, kā iedzīvotājus informējāt par pagasta padomes darbu?

— Informāciju sniedzām ar pa-gasta padomes izdotās avīzes pa-līdzību. Tajā ievietojām ziņas par sēdēm, lēmumus par pabalstu piešķiršanu un citus. Attiecībā uz kārtības nodrošināšanu sadarbo-jāmies ar iecirkņa inspektoru un sniedzām viņam informāciju, lai to pārbauda.

MARIJA SPŪLE,
zemniece, dar-
bojās sociālo,
izglītības un
kultūras
jautājumu
komitejā:

— Nav izdevies, jo tas diemžēl bija nereāls solijums.

JELENA LIETAVNIEKA,
strādā apdrošināšanas firmā, darbojās sociālo jautājumu komitejā:

— Nav izdevies, jo tas diemžēl bija nereāls solijums.

— Strādājām ar domu, lai cil-vēkiem būtu labāk. Visus ie-sniegumus centāmies izskatīt lai-kā, iespēju robežas palīdzēt. Aici-nājām sava pagasta iedzīvotājus katru gadu piedalīties konkursā «Sakoptākais pagasts un sēta Preiļu rajonā».

Bija izstrādāta sociālās palī-dzības sistēma veciem un vien-tuļiem pagasta iedzīvotājiem.

ANTONS ZNOTIŅŠ,
Sutru pagasta padomes priekšsēdētājs:

— Paldies padomes deputātiem par darbu un gribu teikt, ka esam strādājuši labi. 1994. ga-dā, kad pirmo reizi kļuvu par pa-gasta padomes priekšsēdētāju, šeit nebija nekā. Visu sākām atjaunot, centāmies sakārtot. Vispirms gribu piemīnēt ceļus, par kuriem runāja arī citi deputāti. Esam lietderīgi izmantojuši visus ceļu fonda pie-skirtos līdzekļus.

Pēc iedzīvotāju līguma tika at-klāts autobusa maršruts «Preiļi — Znotiņi — Preiļi».

Pagāstā ar uzņēmējdarbību no-darbojas četras saimniecības, ku-ras pagasta iedzīvotājus daļēji no-drošina ar darbu. Pagasta teritori-jā bezdarbs sastāda 20,4 procentus no iedzīvotāju skaita darbspējas vecumā. Katru gadu tiek rīkoti al-gotie pagaidu sabiedriskie darbi, kuros iesaistās bezdarbnieki. Tiem līdzekļus piešķir valsts, bet daļu piemaksā pagasts no saviem budžeta līdzekļiem. Izveidojām tādu sistēmu, ka katru mēnesi darba līgumi tiek noslēgti ar citiem bez-darbniekiem, līdz ar to visiem ir iespēja pastrādāt.

Pēdējos divos gados pagasts Sutru pamatskolas remonta iegul-dījis pa 3000 latu gadā. Skolā ta-gad ir siltais ūdens un kanalizācīja. Palielināts skolas budžets.

Rēķinot uz vienu skolēnu, 1998. gadā tas bija 156,51 lats, 2000. gadā — 162 lati. Skolēniem tiek iegādātas brīvbiljetes, par kurām Sutru pagasta padome katru mē-nesi Jēkabpils autobusu parkam maksā 236 latus. Uz iesniegumu pamata pagasta padome apmaksā ēdināšanas izmaksas, kuras uz vienu skolēnu sastāda trīs latus mēnesi. Pārējās internātā izmaksas

uz vienu skolēnu ir 22,43 lati, ko sedz pagasts no saviem budžeta līdzekļiem.

Pēdējos gados izremontēts pa-gasta padomes ēkas jumts, kam piešķirti 4000 latu. Tikpat liela summa vajadzīga arī jumta tālākam remontam. No pagasta budžeta lī-dzekļiem tiek uzturētas divas biblio-tēkas.

Esam izstrādājuši projektu kana-lizācijas un attīrīšanas ierīču sakār-tošanai. Projekts atzīts par labu, diemžēl tam nav finansējuma.

Esam palīdzējuši zemniekiem, savācot informāciju subsīdiju sa-ņemšanai, ko pieprasīja lauksaim-niecības departaments. Organi-zējām amonija salpetra centrali-zētu atvešanu uz pagastu.

Mazās pašvaldības bez finansē-juma var paveikt ļoti maz. Varam tikai godīgi sadalīt to, kas mums ir. Pagasta līmenī nevar būt runas par korupciju. Katra negodīga dar-bība pagasta padomē ir kā uz del-nas, autoritāti var pazaudēt ļoti ātri. Pašvaldību vadu jau sēsus gadus, taču problēmas laukos klūst aizvien asākas. Mums vara ir dota, bet darbam nav pamāta — finansējuma.

Pirms tikšanās ar deputā-tiem jūsu pagasta iedzīvotāji uzdeva jautājumus. Kur paliek vientoļu cilvēku mantība pēc vi-ņu nāves? Vai ir lietderīgi bez-darbniekus iesaistīt darbā zem-nieku saimniecībās un viņiem maksāt no pagasta budžeta? Vai nav tā, ka darbā galvenokārt tiek iekārtoti padomes priek-šsēdētāja radinieki?

Katrā tādā gadījumā, kad no-mirst vientoļu iedzīvotājs, pagast-sies apraksta viņa mantas un no-dod tiesai. Pēc tam tās atdod man-tiniekiem, kuri var pieteikties ga-da laikā. Visiem pagasta nomiru-šajiem vientoļajiem iedzīvotājiem ir atradušies mantinieki.

Arī pagasta padomes priek-šsēdētāja radinieki, ja ir bezdarb-nieki, atrodas nodarbinātības die-nesta uzskaitē un viņiem ir tādas pat tiesības uz sabiedriskiem al-gotiem darbiem kā citiem. To vi-su var pārbaudīt pēc darba ligu-miem pagasta padomē.

Attiecībā uz bezdarbnieku ie-saistīšanu zemnieku saimniecības sakopšanā, jā, tāds gadījums bija. Zemnieku saimniecība piedalījās konkursā par sakoptāko māju un sētu, un pagasta padome neuzskatīja par lielu noziegumu, ja divi algotā sabiedriskā darba veicēji tika nosūtīti pirms skates palīdzēt sakopt zemnieku saimniecību.

Visi Sutru pagasta padomes deputāti kandidē jaunajās vē-lēšanās.

L.Rancāne

Foto: M.Rukosujevs

LĪDZ VĒLĒŠANĀM 46 DIENAS

**LEONTĪNA
SALENIECE,
pagasta
padomes
priekš-
sēdētāja:**

— Loti daudz izdarīts teritorijas labiekārtošanā un sakopšanā, nav ūdotas darba stundas un iespēju robežas arī līdzekļi. Galēnu kapsētu, senkapu, muižas teritorijas sakārtošanā ieguldīts liels vietējo iedzīvotāju darbs. Tūristu apskates cienīgi objekti ir arī Galēnos, tādēļ iestājāmies Piļu un muižu asociācijā ar mērķi piesaistīt līdzekļus savam kultūrvēsturiskajam objektam — muižas kompleksam. Pirmo reizi, kamēr dzīvoju Galēnos, muižas teritoriju apmeklēja tūristi, pārsteidza viņu interese. Gandarijumu, ka parka teritorija ir sakopta, izjutam arī paši, tā ir atpūtas vieta bērniem, vasarās parkā rīkojam kultūras un atpūtas pasākumus — Jāņus, Bērnības svētkus, leļļu teātra izrādes.

Domā par jauno paaudzi

Pēc vairāku gadu pūlēm pie pamatskolas izdevās atvērt 5 un 6 gadīgo sagatavošanas grupu, tagad mūsu bērni neaizklīst uz Radapoles un Viļānu bērnudārziem. Daudz paveikts krievvalodīgo bērnu integrēšanā, daudzi vairs neaiziet mācīties uz Riebiņu vai citām attālām skolām, bet mācības uzsāk Galēnos. Ar skolas direktori Agnesi Gabrāni apbraukājām visas krievvalodīgo ģimenes, kurās bija bērni pirmsskolas vecumā, un skaidrojām, pārliecīgājām. Veikts skolas telpu remonts, sapuvušās grīdas vieta esam ieklājuši jaunu. Nesen uzstādīti karstā ūdens sildītāji gan skolā, gan internātā. Gada beigās par pēdējiem līdzekļiem uzstādījām sildītāju skolas virtuvē. Iegādāti trauki, mēbeles, krēsls, bet īpaši gandarīti esam par skolas datorklasi. Visiem skolēniem apmaksājam ceļa izdevumus, piešķirām brīvpusdienas pabalsta veidā (2 lati mēnesī, ja vecāki pašvaldības sakopšanā nostrādājuši divas dienas gadā). Sīkajiem darbiem netērējam budžeta līdzekļus, loti daudz paveicam ar bērnu vecāku palīdzību, savukārt bērniem ir nodrošinātas brīvpusdienas. Aizvadītā gada pavasarī iedzīvotāju spēkiem tika izremontētas vairākas daudzdzīvokļu māju kāpņu telpas.

Esam sākuši pārmēt savus labākos skolēnus. Atbilstoši noli-

kumam tiek pārmēti rajona un valsts olimpiāžu uzvarētāji gan māčību priekšmetos, gan sportā un interešu izglītībā. Katru gadu šim, mērķim budžetā paredzam noteiktu naudas summu (līdz 400 latiem). Par pārmiņu apmēru šis summas ietvaros lemj skolas un pagasta padome.

Pagasts palīdz kritiskos brižos

Pagasts cenšas atbalstīt iedzīvotājus krīzes situācijās. Ja nepieciešama nopietna ārstēšanās slimnīcā vai rehabilitācija, pensionāriem šie izdevumi tiek apmaksāti 30% apmērā, bezdarbiniekiem, kam nav ienākumu, 50% apmērā, bērniem 100% apmērā. Taču ar noteikumu, ka gadā cilvēks nedrīkst tērēt vairāk kā 20 latu. Īpaši smagu operāciju gadījumos apmaksājam apdrošināšanas polisi, taču tie ir atsevišķi gadījumi, ko pagasta padomes sēdē skatām individuāli.

Daudzērnu ģimenēm kompensējam komunālo maksājumu izdevumus — katram cilvēkam daudzērnu ģimenēs pašvaldība piešķir 50 santīmus mēnesī. Ja ģimenē ir seši cilvēki, tad mēnesī viņiem piešķiram 3 latus. Protams, sekojam, lai šī naudīja arī aiziet komunāliem maksājumiem nevis ciemam mērķiem. Pagastā vidēji ir 30 daudzērnu ģimenes, kas atzītas par trūcīgām.

Lielākais sasniegums — kultūras nama rekonstrukcija

1997. gada martā parakstījām līgumu ar Valsts kasi un 25. oktobrī jau sagaidījām kultūras nama atklāšanu. Darbi tika paveikti loti ātos tempos. Kultūras namā bija izsludināta avārijas situācija, no ēkas vajadzēja evakuēt visas iestādes, jumts bija bīstams. Negadījums Preiļu kultūras namā lika mums izšķirties. Lai atjaunotu kultūras namu, qēmām kreditu uz pieciem gadiem, šogad jāatdod pēdējā daļa — 5000 latu. Kopumā rekonstrukcija izmaksāja 25 000 latu. Paši saviem spēkiem sakārtojām kanalizācijas sistēmu.

Daudz ideju paliek bez atbalsta

Daudz esam rakstījuši projektus, kas gan nav guvuši atbalstu Rīgā. Sāpīgi, ja tāds pats projekts tiek atbalstīts tikai tāpēc, ka to realizēs Rīgā, Jūrmalā vai Ādažos. Sobrid Rīgā darbojas Eiropas Savienības delegācija, kurai šāda loisma nav. Tur saņēmām loti pre-

Dibina sieviešu organizāciju

12. janvārī Galēnos tika dibināts pagasta sieviešu sociāli ekonomisko aktivitāšu centrs «Mozaika». Sabiedriskā organizācija, kuru dibināja 15 aktīvas galēnietes, izveidota ar mērķi startēt Eiropas Savienības programmā, pretendējot uz Eiropas fondu līdzekļiem. Tādējādi galēnietes cer gūt materiālu atbalstu un realizēt ideju par sociālās aprūpes centra izveidi pagastā. Tā kā paš-

valdība nav tiesīga pretendēt uz Eiropas finansējumu, tika izveidota nevalstiska organizācija, kuras donors jeb līdzfinansētājs būs Galēnu pagasta padome. Lai pagastā atvērtu sociālās palīdzības centru vecajiem laudim, nepieciešami 17 000 latu. Ja projekts gūtu atbalstu, pašvaldībai būtu jāapmaksā tikai 10% no tā kopējām izmaksām.

Par paveikto stāsta Galēnu pagasta deputāti

Galēnu pagastā strādājuši šādi deputāti:

Leontīna Saleniece (vēlētāju apvienība (v/a) «Cerība», sēžu apmeklējums — no 46 sēdēm nepiedalījās 1); Valentīna Bogdanova (v/a «Cerība», sēžu apmeklējums — nepiedalījās 3 sēdēs); Margarita Krole (v/a «Zemnieks», sēžu apmeklējums — nepiedalījās 5 sēdēs); Jānis Kupris (v/a «Zemnieks», sēžu apmeklējums — nepiedalījās 9 sēdēs); Valērijs Mihailovs (v/a «Galēni 2000», sēžu apmeklējums — nepiedalījās 7 sēdēs); Voldemārs Onužāns (v/a «Cerība», sēžu apmeklējums — nepiedalījās 9 sēdēs); Jevgēnija Stikāne (demokrātiskā partija «Saimnieks», sēžu apmeklējums — nepiedalījās 12 sēdēs).

timnākošu attieksmi, tādēļ esam nolēmuši startēt šajā konkursā. Projekts saistīts ar sociālās mājas izveidi Galēnu ambulances ēkā, tas prasīs 17 000 latus. Pašvaldības līdzdalība plānotā 10% apmērā. Šis projekts jautu kaut nedaudz risināt sieviešu bezdarba problēmu pagastā. Tā ir loti samilzīs.

— Priekšvēlēšanu programmā bija solīts «risināt jautājumu par Indānu sādžas piebraucamā ceļa būvi un Skabu sādžas piebraucamā ceļa sakārtošanu».

— Indānu sādža bija vienīgā, kas visus padomju gadus bija šķirta no ārpasaules un kurai nebija sava piebraucamā ceļa. Bija vienīgi iebraukts ceļš pāri tīrumam. Sādža ir četras viensētas, domāju, ka apmierināti ir arī zemes īpašnieki, lauki vairs nebūs izbraukti. Ierīkotas vairākas caurtekas, grāvji, grantēts ceļš nepilna kilometra garumā.

Skabu sādžas ceļa caurteka izmaksāja 951 latus, to ierīkoja jau 1998. gadā. Pāri meliorācijas grāvīm izveidoja pārbrauktuvi, tagad iedzīvotāji var pieķelt saviem tīrumiem un tuvējai kapsētai. Sobrīd pagastam sāpīgs ir Puncuļu sādžas jautājums. Tur viensētu palicis maz, bet īpašumus tomēr cilvēki nem, tādēļ ceļam tur vajadzētu būt. Ir arī iecere izveidot ceļu Pīzāni — Akmenāja, sakātot ceļa posmu Brišku sādžā.

MARGARITA KROLE, pagasta padomes deputāte, ģimenes ārstē:

— Personīgi man vislielākais gandarījums ir par izveidoto pirmsskolas bērnu apmācības grupu pie Galēnu pamatskolas. Šis punkts bija iestrādāts arī mūsu priekšvēlēšanu programmā. Agrāk mazos bērnu vedām uz kaimiņu rajona bērnu-dārzu Viļānos. 3-4 tūkstoši latu ik gadu šī iemesla dēļ, aizplūda no Galēnu pagasta budžeta citām pašvaldībām. Pašlaik darbojas pirms-

skolas vecuma grupa, kuru apmeklē apmēram 40 bērnu vecumā no 4 līdz 6 gadiem. Tas ir ērtāk bērnu vecākiem, un nauda neaizplūst citām pašvaldībām, bet algās un nodokļos paliek Galēnu pagastā.

Domā par iedzīvotāju ērtībām

Tuvāko mēnešu laikā Galēnu ambulance gatavojas pārcelties uz Galēnu pagasta centru. Domāju, kā tādējādi uzlabosies primārās veselības aprūpes kvalitāte un pieejamība — ambulance atradīsies līdzās ciemam infrastruktūras objektiem un tas radīs ērtības pacientiem un piesaistīs tos.

Mūsu pagastā 85% pieaugušo iedzīvotāju ir potēti pret difteriju. Apmēram 80 cilvēki ir saņēmuši pretgripas vakcīnu, un tas nāv Maz, jo šī ir maksas vakcīna. Tie, kam darbs saistīts ar mežizstrādi un kokapstrādi, saņēmuši vakcīnu pret ērču encefalītu. Visi bērni un jaunieši, kas pierakstīti Galēnu pagastā, ir vakcinēti atbilstoši potēšanas kalendāram. Sestdienās rīkojam potēšanas dienas, individuāli aicinām katru skolēnu un studentu saņemt attiecīgo vakcīnu.

Veselības aprūpe Galēnos tiek atbalstīta finansiāli, jo Galēnu ambulance ir pašvaldības uzņēmums. Ir iecere ambulanci pārveidot par ģimenes ārsta praksi, pildot tās pašas funkcijas primārājā aprūpē, kā tas bija līdz šim. Reorganizācija dotu iespējas piesaistīt finanšus, jo šobrīd valsts atbalsts ir ārstu praksēm nevis ambulancēm. Iedzīvotāji izmaiņas nejutis, ja nu vienīgi nosaukuma maiņu.

Izaugsmes gadi

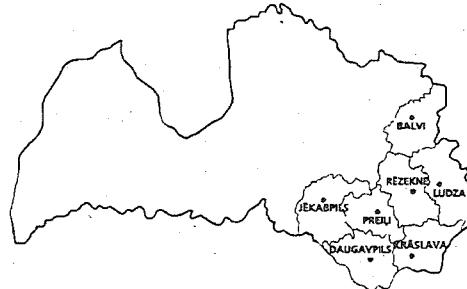
Aizvadītie gadi mūsu pagastam bijuši izaugsmes gadi. Ir atjaunošta kultūras nama darbība, iedzīvotāji ir kļuvuši atsaucīgāki un vairāk iesaistīsies dažādos kultūras pasākumos, kas vērtējams pozitīvi. Cilvēki biežāk apmeklē mēdiķus, tas nozīmē, ka ir radusies

Novadnieks

Trešdiena, 2001. gada 24. janvāris

G.Kraukle
Foto: M.Rukosujevs

KAIMINU RAJONOS

● LUDZAS RAJONĀ

Pureņu pagastā pusgadu pēc lielās vētras

Pagājušā gada 12. jūnijā dažu minūšu laikā bez dzīvesvietas, māju jumtiem un saimniecības ēkām palika daudzi Ludzas rajona Cirmas, Pureņu, Ciblās, Zvirgzdenes pagasta iedzīvotāji. Pureņu pagastā vētras laikā 40 ēkām nodarīti ievērojami bojājumi. Vislielakos postijumus vētra bija nodarījusi Marijas Makarovas saimniecībā. Toreiz aprēķināja, ka atjaunošanas darbi Marijai izmaksās 9231 latu. Citās mājās bija vajadzīgi septiņi, seši vai pieci tūkstoši latu. Veicot aprēķinus, noskaidrojās, ka kopumā vētras sekū likvidēšanai nepieciešami 60 tūkstoši latu. Tik liels ir visa Pureņu pagasta budžets.

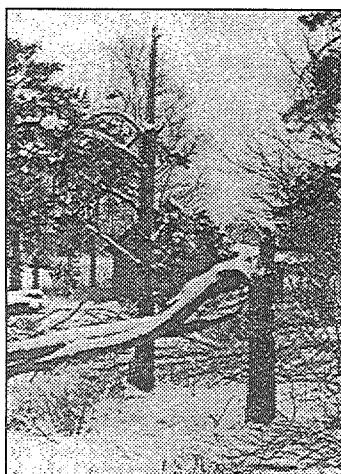
Pēc dabas katastrofas pagājis pusgads. Kā šodien dzīvo vētras izpostīto māju saimnieki, kas un kā viņiem palīdzējis, stāsta Pureņu pagasta padomes priekšsēdētāja Ilga Mikijanska:

— Visu, kas saistīs ar šo nelaimi, atceros nelabprāt, tagad, kad cilvēki ir atvēsuši, dažs labs ir atnācis un lūdzis piedeošanu. Par ko? Varat iedomāties situāciju, kad cilvēks visu mūžu strādājis, uzzcelis lāju, iekārtojies un cerējis uz mierīgām vecumdienām, vienā mirkli paliek bez mājas vai, labā-

kajā gadījumā, bez jumta. Tas vien jau ir šoks. Bet tad nāk komisijas, kuras it kā vieš cerību, ka valsts tomēr palīdzēs, segs daļu zaudējumu. Beidzot skaidra atbilde no augšas: iedzīvotājiem pašiem jārūpējas par savām majām. Protams, nervi nevienam nav no dzelzs. Cilvēki sultīgiem vārdiem izteicās gan par pagastu, gan valdību.

Jau 13. jūnijā kopā ar ugunsdzēsības un glābšanas dienesta speciālistiem steidzāmies noteikt vētras raditos zaudējumus pagastā. Es biju pārliecināta, ka viss jāveic ļoti ātri. Tika sastādīts akts, kuru rajona padome nosūtīja uz Rīgu. Tad no Rīgas atnāca paziņojums, ka nepieciešamas īpašas tāmes katram cietušajam. «Rēzeknes komunālprojekts» veica aprēķinus, pagastam tas izmaksāja 600 latus. Sākās ilgais līdzekļu gādīšanas laiks.

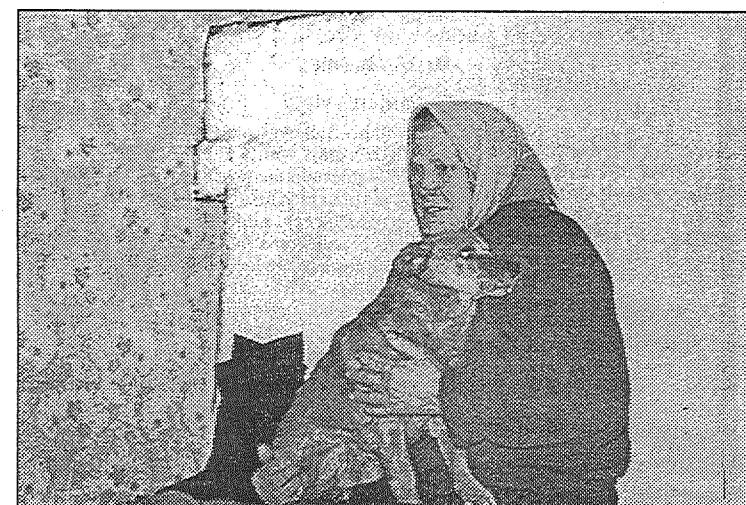
Taču cilvēki nevarēja gaidīt. Viņi nāca uz pašvaldību, lūdza palīdzību, tomēr pagasta budžetā tādas naudas nebija. Pat tad, ja mēs atvēlētu katram cietušajam pa 10 latiem, tas nozīmētu, ka mūsu pagasta maznodrošinātie bērni visu gadu nesaņemtu brīvpusdienas, būtu jāatsakās no pabalstiem bēru gadījumā. Tolaik palīdzēja Nodarbinātības dienests, kurš norīkoja 6 bezdarbniekus celtniecības un atjaunošanas darbiem uz trim mēnešiem.

● Arī pēc pusgada vietām vēl redzamas postijumu pēdas.

Tikai decembra sākumā pagastam paredzētā nauda — 3100 lati — tika pārskaitīta uz Ludzas rajona padomi. Taču šie līdzekļi bija atvēlēti tikai pašvaldības objektu atjaunošanai. Diemžēl no šīs naudas nekas netika paredzēts palīdzības sniegšanai iedzīvotājiem. Tā nu sanāca, ka materiālo palīdzību viņiem nesniedza neviens. Labākā finansiālā situācijā izrādījās iedzīvotāji, kuri savu īpašumu bija apdrošinājuši.

Tiri cilvēciski es jūtos vīlusies. Nebiju domājusi, ka valdībai savi pilsoņi ir tik vienaldzigi. Ja tāda nelaimē būtu notikusi kaut kur

● Marija Makarova kopā ar sunīti, kurš vētras laikā bija nokļuvis zem gruvešiem.

Rīgas rajonā, tad noteikti tai tiktu pievērsta lielāka uzmanība un sniega palīdzība. Latgale ir tik tālu no Rīgas, un kuram tad griebēsies braukt uz šejieni?..

Marija Makarova, kuras māja un saimniecības ēkas cieta visvairāk, stāsta:

— Neskatoties uz to, ka pārdzīvojām tādu nelaimi, neviens mums ar meitu, kura ir 2. grupas invalīde, bez atlīdzības nav neko palīdzējis. Varbūt tikai radi un daži labi cilvēki. Par visu maksājām. Pagasts atsūtīja strādniekus, taču tiem jāmaksā pa divi lati dienā un arī jāpāēdina.

Esmu sapratusi vienu — neviens par tevi nerūpēsies, viss jādara tikai pašai. Pēc negaisa bija cerība, ka pēc tādiem postijumiem valsts mums vismaz minimālu palīdzību sniegs. Tad brauca deputāti, Tabūns vizītkarti atstāja. Saka, zvani, ja kas... Ko tur zvanīt, ja, tādu nelaimi redzot, tikai plecus noraustīja un aizbrauca.

Paldies Dievam, ka māja bija apdrošināta. Saņēmu veselu tūkstotī. Visi saka, liela nauda. Bet, ja salīdzina ar vētras nodarītajiem zaudējumiem, kas ir 9000 latu...

«Ludzas Zeme»

● RĒZEKNES RAJONĀ

Rēzeknē neražos oilnprienu, atlaidīs strādnieku

Rēzeknes speciālās ekonomiskās zonas akciju sabiedrība «Rēzeknes piena konservu kombināts» no 1. februāra nolēmusi atteikties no pilnpriena produkcijas ražošanas un pievērsties kombināta pamatprodukcijai — piena konservu — ražošanai. Līdz ar to uzņēmumā tiks vēlreiz samazināts strādājošo skaits. Pēc Rēzeknes

domes informācijas, par atlaišanu no 1. februāra jau brīdināti 70 kombināta strādnieki.

Kā informēja kombināta ģenerāldirektors Vilmārs Jukna, šādu lēmumu diktējusi situācija tirgū — pilnpriena produkcijas ražošana uzņēmumam nesaudējumus. Savukārt iebiezīnātā piena un citu piena konservu ražošana gan vietējam un Baltijas tirgum, gan Krievijas un NVS tirgum bijusi rentabla. Piena konservu cena Krievijas un NVS tirgū patlaban

cēlusies vidēji par 10 centiem, jo šajās valstīs ir salīdzinoši augsti iedzīvotāju pirkstspēja. Turklat Rēzeknes kombināta produkcija Krievijā ir iecienīta, jo tā tiek ražota no dabiskā pilnpriena un ir kvalitatīvāka un lētāka nekā Krievijas uzņēmumoš no sausā piena pulvera ražotie konservi.

V.Jukna piebilda, ka kombinātam ir problēmas ar ražošanas iezīvielām — kā parasti ziemā samazinās zemnieku piegādātais piena daudzums, tāpēc bija jāiz-

vēlas, kādu produkciju no nelielā iezīvielu daudzuma ražot. Lai izklītu no smagās ekonomiskās situācijas, jau kopš pagājušā gada oktobra RPKK tiek veikta ražošanas pārstrukturizācija un samazinās strādājošo skaits. Pagājušā gada sākumā RPKK strādāja ap 480 strādnieku, bet šogad to skaits ir ap 300, un turpmāk tas vēl samazināsies.

Kā pastāstīja V.Jukna, kombināts līdz šim ir veicis daudzus pāsākumus, lai samazinātu zaudējumu

mus un pazeminātu produkcijas paizmaksu. Pirmām kārtām, kombināts ir atbrīvojies no visām palīgsaimniecībām un ēkām, kas nesušas zaudējumus. V.Jukna atzīna, ka situācija kombinātā būtu bijusi vieglāka, ja tikuši samaksāts gan mikrorajona iedzīvotāju pārāds par patērieto siltumu, kas veido 250 tūkstošus latu, gan parādi par Krievijā pārdoto produkciju, kas veidojušies jau kopš 1998. gada.

«Diena»

● BALVU RAJONĀ

Lasītavā — astondesmit nosaukumu izdevumi

Šogad Balvu rajona centrālās bibliotēkas lasītavas apmeklētāji varēs lasīt 80 preses izdevumus. Kaut arī iedalītie naudas līdzekļi ir palikuši tādi paši kā iepriekšējā

gadā, tie izmantoti taupīgāk. Līdz ar to rasta iespēja pasūtīt vairāk preses izdevumu.

Mācījās glābt sličējus

Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta (VUGD) Balvu nodaļa pirmo reizi mācījās glābt sličējus uz ledus. Pērnā gada vasarā

VUGD Balvu nodaļa un Viļakas postenis saņēma glābšanas darbiem uz ūdens un ledus paredzētu glābšanas dēli — Hansa.

Tagad varēja pamēģināt Hansas dēli darbībā uz ledus. Viriem ūdenī tomēr bija jālīen vecos civilās aizsardzības kostīmos, jo speciālu

terpu — hidrokostīmu nevar ašķauties noplīkt.

Kā parādīja mācības, ar Hansas dēli var viegli pārvārēt ledu plānākās vietās, kā arī ūdeni, kur tas nav sasalis. Tomēr visvairāk ugunsdzēsēji cer, ka glābšanas dēli nenāksies izmantot.

Balvu ugunsdzēsēji aicina mācīkļiem būt uzmanīgiem, vienmēr līdzi nēsāt ledus irbulišus un 10 metrus garu šņori. Ar ledus irbulišiem var izklīt ārā no ālinīgā, bet virve vai šņore noderēs, ja ieļūzis kolēģis.

«Vaduguns»

● JĒKABPILS RAJONĀ

Jēkabpils medīkiem aizkavējas algu izmaksas

Jēkabpils rajona ārstniecības iestāžu medīkiem jau otro mēnesi pēc kārtas aizkavējušās algu izmaksas. Tas esot saistīts ar veseļības aprūpes jaunā kapitācijas modeļa ieviešanu. Aizkavējusies

naudas plūsma no valsts kases līdz valsts obligātās apdrošināšanas aģentūrai un tālāk uz slimokāsem. Pašlaik neesot skaidrības, kā jaunais kapitācijas modelis darbosies Rīgā. Iespējams, pieļauj SIA «Jēkabpils rajona centrālā slimnīca» galvenais ārsts I.Zvidris, Rīgā šis modelis būsot vienkāršāks nekā citur Latvijā. Tādā gadījumā Jē-

kabpilieši gatavi lūgt šo sistēmu pārskatīt.

Cērot mežu, atklāj senkapus

Viesites tuvumā esošajā Sēlijas valņa paugurainē atklāti senkapi, to vieta sazīmēta pēc meža izciršanas.

Jēkabpils rajonā līdz šim bija

reģistrētas 51 senkapu, kā arī 16 senu apmetņu un piecas kulta vietas. Pēc arheologu atzinumiem Jēkabpils rajons ir viena no senkapiem, pilskalniem un senām apmetņu vietām bagātākajām teritorijām Latvijā. Sēlijas valņa paugurainē uz viena no trim līdzās esošajiem ar mežu apaugušajiem uzkalniem vietām no sūnām, pa-

meža un sniega atsedzās zems akmenų krāvuma valnis, kas varētu apjauzt senu apbedījuma vietu. Netālu ir vēl divas kapsētas, no kuriem viena apbedījumiem tiek izmantota joprojām. Līdzīgs atradums atklājies Sliķānos, kā arī pie Plūdu mājām Jēkabpils rajonā.

«Brīvā Daugava»

Pies piedu piens skolās

Daudzās pasaules valstis pēc Otrā pasaules kara, rūpējoties par bērnu veselību, skolās un bērnudārzos tika ieviesta subsidētas piena programma. Ari padomju laika skolas bērniem pirmajās klasītēs starpbriði skolas ēdnicā katru mācību dienu bija jāizdzērā glāze piena.

Pasaule valdību subsidētas piena programmas, kuru mērķis ir arī atbalstīt piensaimniekus, tiek iestenotas joprojām. Eiropas Savienība (ES) katru gadu subsidē vairāk nekā 300 000 tonnas piena un piena produktu.

Piens palīdz bērniem augt

Dietologs Atis Tepiņš atzīst, ka skolu piena programma ir viena no pasaule vispopulārākajām un vislīgāk praktizētajām programmām. Piens satur barojošas vielas un vitamīnus, kuri ir īpaši svarīgi augošiem bērniem un pusaudžiem. Puslitrā piena bērnam nodrošina pusi no nepieciešamās kalcija devas dienā. Piena sastāvā ir olbaltaumvielas, kā arī A un B grupas vitamīni. Apmaksājot piena glāzi dienā katram bērnam, valsts parāda rūpes par sabiedrības veselību. «Diemzēl Latvijā nav nevienas valsts subsidētas pārtikas programmas. Mums ir pietiekovi daudz trūcīgu vecāku, kuri nevar saviem bēriem nodrošināt veselīgu uzturu, tādēļ piena programma skolās garantētu kaut minimālu atbalstu,» tā uzskata dietologs A.Tepiņš.

Piena programma ES

ES ir izstrādāti vienoti noteikuimi piena programmas iestenošanai, tomēr katras dalībvalsts pieredze ir atšķirīga. Skandināvijas valstis bērniem skolās par brīvu ir ne tikai piens, bet arī pusdienu. Vācijā bērni pienu ar šokolādes, vanīšas vai zemeņu garšu var iegādāties par simbolisku maksu. Portugālē

piena programma tika aktualizēta 70-to gadu vidū pēc pētījuma par bērnu veselības stāvokli.

Dalībvalstis skolām palīdz apmaksāt pilnpiena, attaukota piena un siera iegādi. 1997./1998. mācību gadā Vācija no ES dalībvalstīm subsidējusi visvairāk piena produktu (74 462 tonnas), Lielbritānija piena programmā apmaksājusi 49 513 tonnas pilnpiena un 1775 tonnas attaukota piena. Zviedrija skolās 1997./1998. mācību gadā priekšroka dota attaukotam pienam (subsidētas 30 402 tonnas). Savukārt Francijā piena programmā subsidētas 20 695 tonnas pilnpiena, 15 121 tonnas attaukota piena un 12 619 tonnas siera. Viņīgā ES valsts, kam 1997./1998. gadā nebija piena programma, ir Grieķija.

Lai palielinātu piena programmas efektivitāti, pagājušā gada beigās EK ierosināja kopīgi ar dalībvalstīm pārskatīt programmas noteikumus. EK uzskata, ka ES varētu subsidēt pusi no dalībvalstu vai piensaimnieku subsidiām piena programmā. Tas nozīmē, ka ES subsidēs 50 procentus no ceturtdaļītra piena mācību dienā katram skolniekiem. ES ministru padome noteikusi vienotu fiksētu piena cenu — 309,8 eiro (apm. 177 lati) par piena tonnu. Aprēķināts, ka gadā piena programmā tiks iztērēti 96 miljoni eiro, turklāt pusi no šīs summas (48 miljonus eiro) segs ES.

Pienam skolās jāizkonkurē kokakola

Latvijā skolu piena programmu nav iespējams iestenot, jo pagādām šim mērķim valstij nav līdzekļu, tā atzīst Zemkopības ministrijas Lauksaimniecības stratēģijas un kooperācijas departamenta direktore Velta Feodorova. Latvijas Piensaimnieku centrālās valdes priekšsēdētājs Jānis Skvarnovičs pauda viedokli, ka piensaimnieki būtu ļoti ieinteresēti piena programmas ieviešanā. J.Skvarnovičs uzskata, ka pro-

grammas iestenošanai galvenokārt nepieciešams valsts atbalsts.

Zemkopības, Labklājības un Izglītības un zinātnes ministrijas ir tās valsts institūcijas, kam vajadzētu uzņemties šādas programmas iestenošanu Latvijā. V.Feodorova pastāstīja, ka par skolu piena programmā ir runāts, tomēr bez subsidiām vēl jārisina arī jautājumi gan par piena piegādes sistēmu, gan atbilstošu iepakojumu.

Pagaidām vienīgie, kas sadarbojušies ar ministriju un spēruši soli piena programmas virzienā ir zviedru kompānija «Tetra Pak» un Rīgas piena kombināts. Kopš 1997. gada «Tetra Pak» un Rīgas piena kombināts skolām piegādā izglītojoša veida materiālus — bilžu grāmatīkas, spēles par pienu, kā arī skolā organizē konkursus par pienu. Izglītības ministrijas satura un eksaminācijas centra sākumskolu speciāliste Inta Rakēviča atzinīgi vērtē «Tetra Pak» un Rīgas piena kombināta iniciatīvu un uzsvēra, ka skolas bijušas ļoti atsaucīgas un priecīgas saņemt materiālus pirmo klasīšu skolniekiem.

«Tetra Pak» komercdirektors Frederiks Vrāme norādīja, ka viņi vēlētos piedalīties piena programmas iestenošanā, jo «Tetra Pak» ir pieredze šādu programmu ieviešanā daudzās pasaules valstīs. «Mēs uzskatām, ka piena iepakojums ir ļoti svarīgs. Tam jābūt tik interesantam un krāsainam, lai bērnam gribētos paņemt to un izdzert. Visur skolās pārdomā kokakolu vai pepsikolu. Pienam nav tik viegli konkurēt ar šiem dzērieniem,» uzskata F.Vrāme.

V.Feodorova pauda viedokli, ka piena programma aktuālāka būtu tiesī pilsētas bērniem, jo laukos bērniem ir pieejamāks skaigs piens. Tomēr veselīgs uzturs mācību laikā vajadzīgs jebkuram bērnam, tādēļ cerāms, ka visām ieinteresētajām pusēm, arī valstij, izdosies atrast risinājumu, kā Latvija varētu ieviest skolas piena programmu.

Māra Dzirniece

Par piena litru varētu saņemt vēl 10 santīmus

Cenu prognoze 2005. un 2007. gadam ES

Salīdzinājumā ar Eiropas Savienības fermieriem Latvijas piensaimnieki šobrīd ir ļoti nevienādā situācijā: atšķirīgs valsts atbalsts, atšķirīgas iespējas saredzēt tuvāko nākotni.

Latvijā pērn samazinājies gan.govju, gan piena apjomis, gan valsts atbalsts. Tomēr, pārēķinot atbalstu uz vienu iegūto piena litru, tas ir palielinājies un sasniedzis 0,41 santīmu. Atbalsts gan maksāts netiesi — ciltstarba attīstībai, ganāmpulka reģistra izveidei, jaunu tehnoloģiju iegādei, piena kvalitātes uzlabošanai.

Būs putniem, kur uz mesties

«Dzīvžogi ir drošībā,» pēc britu zemnieku protestiem paziņojis Eiropas Komisijas lauksaimniecības komisārs Frans Fislers. Protestu būtība: dzīvžogi, kas kalpo kā lauku aizsardzības joslā, netika ieskaitīti lauksaimnieciski izmantojamās zemes platībās un attiecīgi nesaņēma subsidijs. Vides aizsardzības aktivisti neļāva britu ferme-

riem ES finansu spiediena ietekmē nogriezt dzīvžogus, jo tie ir mājvieta daudzām putnu sugām.

Tagad gan dzīvžogi, gan citas tradicionālās ainavas sastādīja varēs uzskatīt par lauksaimniecībā izmantojamo zemi, par kuriem var saņemt ES subsidijs. Tiesa, ar vienu noteikumu — tie nedrīkst platumā pārsniegt divus metrus.

Atbalsts integrācijai Eiropas Savienībā nemainīgi stabils

Pagājušā gada nogalē veiktās sabiedriskās domas aptaujas dati norāda uz stabilitāti sabiedrības viedoklī par Latvijas iestāšanos Eiropas Savienībā. Ja referendums par Latvijas iestāšanos Eiropas Savienībā būtu noticis novembrī, «par» būtu balsojuši 45,3 procenti aptaujāto (augustā 44,6%), «pret» būtu balsojuši 34,2% (augustā 32,4%), savukārt izlēmuši vēl nav 20,5% aptaujāto (augustā 23,1%).

Pirms aptaujas tika izvirzīta hipotēze, ka Latvijas iedzīvotāju viedokli par Eiropas Savienību varētu ietekmēt Dānijā septembrī notikušais referendum par tās pievienošanos Ekonomiskajai un monetārajai savienībai. Pētījuma rezultāti ļauj secināt, ka šim referendumam nav bijusi būtiska ietekme.

Lielas atšķirības vērojamas Latvijas pilsonu un iedzīvotāju bez Latvijas pilsonības atbildēs. Tikai 22,2 % Latvijas pilsonu atzina, ka par šādu referendumu nav dzirdējuši, turpretī nepilsonu vidū to atzina 43,4 %. Sie rezultāti kārtējo

reizi norāda uz informācijas nepieciešamību nepilsonu vidū, kas liekākoties ir krievvalodigi.

57 % Latvijas iedzīvotāju uzskata, ka viņu uzskati līdz referendumam nemainīsies, 27,3 % atzīst, ka tie varētu mainīties, bet 15,7 % nevarēja dot atbildi uz šo jautājumu.

Vēl joprojām liela daļa (53,5%) Latvijas iedzīvotāju situācijā, jārastos kāds jautājums par Eiropas Savienību, nezinātu, kur varētu iegūt nepieciešamo informāciju. Savukārt 32,2 % aptaujāto atzina, ka zinātu, kur šo informāciju varētu atrast. 14,3 % nevarēja dot atbildi uz šo jautājumu.

Lai palielinātu zināšanas pārīespējām iegūt informāciju, Eiropā informācijas punktu izveides projekta ietvaros ar Zviedrijas valdības atbalstu plānots izdot bukletu «Kur meklēt informāciju par Eiropas Savienību Latvijā?»

Plāšāku informāciju par aptaujas datiem var saņemt Eiropas integrācijas birojā (Rīgā, Basteja bulvārī 14, telefons 7503111) vai EIB mājas lapā <http://www.eib.lv>.

Gunta Misane
Eiropas integrācijas biroja, informācijas departamenta vadītāja

LASĪTĀJI JAUTĀ

Cik daudz Latvija saņem no ES?

Cik lielas summas Latvija jau saņemusi no Eiropas Savienības līdzekļiem? Cik daudz Latvija varētu saņemt šogad?

Atbildi sniedzis Gunters Veiss, Eiropas Komisijas delegācijas vadītājs Latvijā:

— ES līdz šim Latvijā realizējusi vairāk nekā 200 miljonus eiro vērtas programmas. 2001. gadam Latvijai ir paredzēti apmēram 100 miljoni eiro. Tie vēl nav piešķirti, ir vēl jāidentificē, jāsaņemt atbilstoši projekti. To sadalījums va-

rētu būt šāds: apmēram 23 miljoni eiro lauksaimnieciskās reformas programmai, apmēram 30-40 miljoni jaunajai infrastruktūras programmai (transportam un apkārtējās vides aizsardzībai) un atlīkušie 30 miljoni no PHARE tradicionālā programmu klāsta. Šīs summas veido apmēram 100 miljonus eiro vienam vienīgam valsts budžeta gadam, un ES ir gatava piedāvāt līdzīgas summas ik gadu, līdz Latvija kļūs par pilntiesīgu ES dalībvalsti.

Sākumā par ES

Turpretim Eiropas Savienībā ir stingra ražošanas disciplīna: ir noteiktas gan augstas kvalitātes prasības, gan arī ražošanas kvotas katram piena ražotājam. Tāpat arī noteikts sods par kvotu pārsniegšanu, no kura «vainīgais» never izvairīties. Būtisks ES piena tirgus organizācijas elements ir iepirkuma cena, kas balstās uz tās sauktās maksājumus — pie maksas (tās palielināšanas vienlaikus ar cenas samazinājumu) par katru kvotu ietvaros saražoto piena tonnu.

Tāpēc jau šogad zināma ir 2007. gada cena. Tādēļ fermentis saņems 25,72 centus (14,40 santīmus) un, pieplusējot pie maksas 17,24 centus (9,65 santīmus), pavisam — 40 centus jeb 24 santīmus par litru.

Jau tagad ES piensaimnieks saņem 10 santīmus vairāk par litru

piena nekā latviešu zemnieks, bet, ja Latvijā neiestāsies Eiropas Savienībā, šī starpība ne vien neizdzīs, bet var pat palielināties.

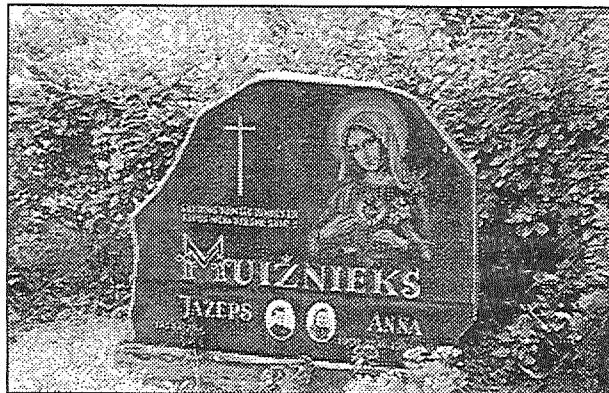
ES eksperti paredz, ka pašreizējā ES piena tirgus atbalsta pienmēršana kandidātvalstīm, iespējams, izraisīs piena pārprodukciiju. Ja jaunajām ES dalībvalstīm netiks piemērotas atbilstošas un ietekmīgās kvotas, ap 2003. gadu var izveidoties situācija, kad ES pazemināsies piena produktu cenas un, lai atbrīvotos no pārprodukcijas, pašreizējais budžets piena sektoram, kas ir 3,5 miljar-

di eiro, būtu jāpapildina vēl par 500 miljoniem.

ES jau 1997. gadā prognozēja, ka liellopu ganāmpulkus un piena govju skaits samazināsies vairumā Centrālās un Austrumeiropas valstīs. Tā tas arī notiek pie mums. Cenas pielīdzināšana ES līmenim notikot palēnām un ar samazinājumu pāsmāju patēriņā. Dubultotiešes piena pārpalikums, sasniedzot 2 miljonus tonnu.

Tāpēc Eiropas Savienības uzdevums, domājot par jaunu valstu uzņemšanu, ir noieta atrašana pienam.

PIEMINĀS ZĪMES

● Jaunavas Marijas Sirds svētbildes kopija kapa piemineklī.

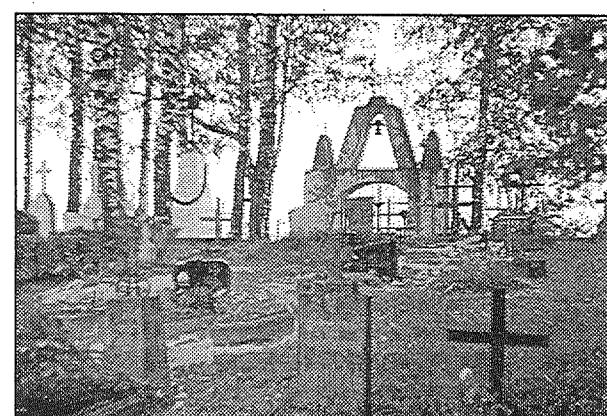
Kapsētas — vēstures pieminekļi

Preiju pagastā samērā neliela kapsēta ir pie Rudzātu — Preiju ceļa Ivdrīšos. Puse no tās jau kļuvusi par veckapiem, kur stāv sīka, gadu gaitā izšķobījusies uz akmeņu mūrējuma pamatiem celta kapliča ar krucifixu iekštelpā. Tagad te ļaudis glabā lāpstas, grābekļus. Aiz tiem malā no likts krustā sistais Pestitājs ar uzrakstu zem tēla kājām, kādus gaījies redzēt arī citur. To ar nedrošu roku veidojis kāds to laiku rakstītpratējs, un mūsdienu latviešu valodā tas varētu skanēt apmēram tā: «O, jūs visi, iedami pa ceļu, paskatieties uz mani — vai jūsu sāpe ir kā manējā!» Tāds atgādinājums atbilda agrāk dievbijīgai Latgalei, bet mūsdienās sācis

laikam aizmirsties, tāpēc noglabāts no ļaužu acīm. Toties ieviešas kas cits: kapsētās vairs neiztiekt bez ārišķības, izskaitinājumiem, pārspilējumiem.

Protams, aizgājēju piemiņu katrs var iemūžināt, kā spēj un grib. Viens piemineklī liek iekalt krusta zīmi, vārdu un uzvārdu, dzīves gadus un kādu vēlējumu, cits pievieno iegravētu vai keramisko portretu, zemnieka dzīves ainavu ar arumu vagām tūrumos, ar ozoliem un bērziem. Vēl kāds uzliek nelielu kapakmeni, cits ar jaudīgu celtni uzstīvē tonnām smagu milzeni. Bet vai uz melni pulētas plāksnes iederas svētās Tetēzes portrets ar ziedōšu gladiolu rokā, Aglonas bazilikas Jaunavas Marijas vai kādas citas svētbildes kopija? Ticu, ka zem šīm piemiņas zīmēm atdusas dzīļi dievbijīgi cilvēki, bet vai Aglonas dārgums, kas pieder visiem, jāizvieto pa kapsētām? Par šo jautājumu esmu runājis ar priesteriem, draudžu locekļiem un atbildes bijušas, ka svētbilžu kopijas uz kapiem tomēr ncederas.

Kapsētai Seiļos rēķina vairāk nekā 200 gadus. Kapos kuplu tūju ieskauti lepni pieminekļi Upenieku dzimtai, tur traktēta mātes un bērna tēma. Uzraksts latīņu valodā «Salve regina mater misse ricordiae» («Sveika, valdniece māte, nelaimīgo pieminētāja»). Šo kapakmeni radiniekiem uzstādījis novadnieks Eduards Upenieks no Kanādas. Turpat līdzās arī mūsu pirmā un pagaidām vienīgā kardināla Juliana Vaivoda dzimtas — mātes un brāļu — kapi. Dzīves

● Skats no Ivdrīšu kapsētas vecās daļas uz jauno laiku apbedījumiem un vārtiem.

laikā viņš bieži apciemoja tēva sētu Bernānos, nāca uz šiem kapiem, esot izteicis vēlēšanos, lai arī viņa mirstīgās atliekas atdusētos šeit (kā zināms, kardināls tika apglabāts pie Aglonas bazilikas, vēlāk pārnests uz kriptu tās apakšzemes daļā). Patiešām, lieli vīri ne ar ko negrib parādīt savu pārākumu, jo pieticība ir viņu dzīves mēraukla.

Apbedījumos izceļas senlaicīgs krusts ar uzrakstu «Franciska Vaivod. 1868 — 1919», bet aiz tā akmenī veidotais ampīriks kapakmens — te apbedīta kardināla māte. Tāds piemineklis nekur citur nav redzēts.

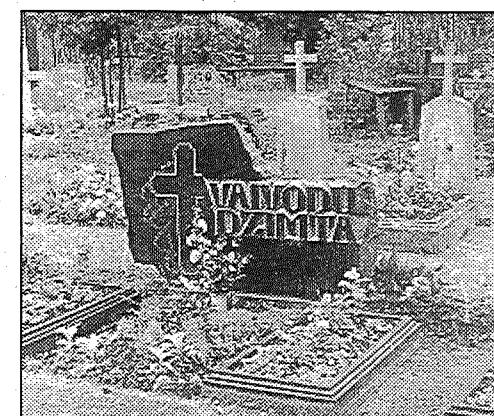
Vēl viens senatnes liecinieks — Ādama Upenieka pagājušajā gadsimtā veidota ozolkoka krusts no nojauktās kapličas. Gadu gaitā tas saplaisājis un aizlāpīts ar betonu, lai turas kopā. Jauno koka kapliču uzcēluši amatnieki Ansons Upenieks un Jāzeps Spūlis par draudzēs locekļu ziedoju-

miem. Tajā ir altāris un tur notur liturgiskos dievkalpojumus, izdala svēto sakramētu. Kapu sētā ierīkoti rezerves vārtiņi.

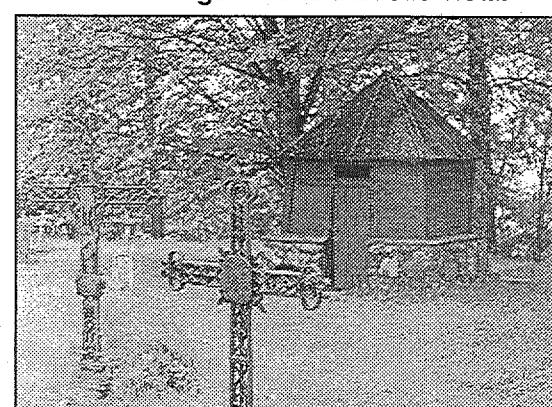
Seiļu kapos redzams, ka arī daudzi citi aizgājēji bijuši savā novada cieši ievēroti ļaudis. Starp plašāk pazīstamiem, atmiņas par kuriem glābājas paaudzēs, nosauc vācu okupācijas laikā mīrušo Znotiņu draudzes prāvestu Mačuku, arī turigu un devigu saimnieku, lielas ģimenes galvu no Boldes — Izidoru Zvidru, citus.

Ievērības cienīga Šoldru kapēta. Allaž sakopta un izdaiļota ziediem. Ne bieži gadījies redzēt akus ar skaidru ūdeni un kārtīgu soliņu atpūtai pie žoga, kasti atkritumiem, lai nav jāpiemētā tuvie krūmi. Kā liecina ieejas vārti, šī vieta ir ar garu vēsturi. Vārti mūrēti no tēstiņiem akmeņiem un sarkaniem kieģeļiem. Baltā kapliča gan jauna.

Starp daudziem lie-

● Vienkārši veidota citas Vaivodu dzimtas mirstīgo atlieku atdusas vieta.

● Vecā kapliča Ivdrīšu kapsētā, priekšplānā metāla krusts ar uzrakstu: «Te guļ mīsa Jākuba Ivdra, dzyma 1832., myra 1907.» (starp citu, latgaliski uzraksti mūsu rajona kapsētās diezgan reti).

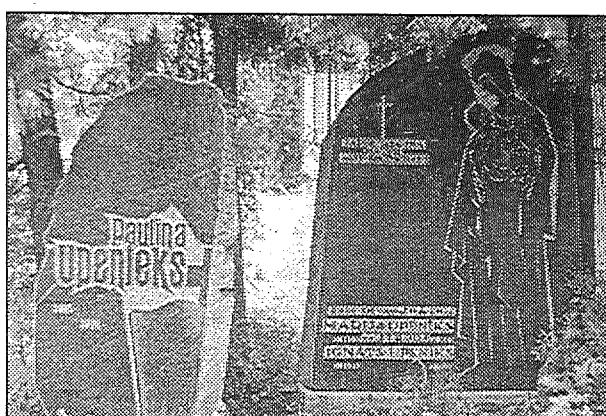
liskiem pieminekļiem ar savu vienkāršību piesaista Bārbaļu dzimtas kapakmens, kura uzraksts atvīz kā parkrāsā. Mākslinieciski veidots Ritas Klindžānes kapa noformējums ar statuju un bareljefu Daugaviešu ģimenes apbedījumos. Tur atdusas arī viņas vecēvs Pēteris un vecāmāte Helēna, lielas ģimenes izveidotāji. Jaunos gados traģiski bojā gājušās Ritas mātei Albīnai ir māsas Monika, Leontīna un Veronika, brāļi Kazimirs un Jānis, viņi savākuši piecus tūkstošus rubļu, lai Rīgas skulptorei Jansonei pasūtītu kapa ansamblī. Rita mācījās mūzikas skolā, pašmācības ceļā bija apguvusi angļu valodu, strādāja par tulkoņu bibliotēkā Rīgā, pēdējos gados Preiju bibliotēkā.

Antons Rancāns

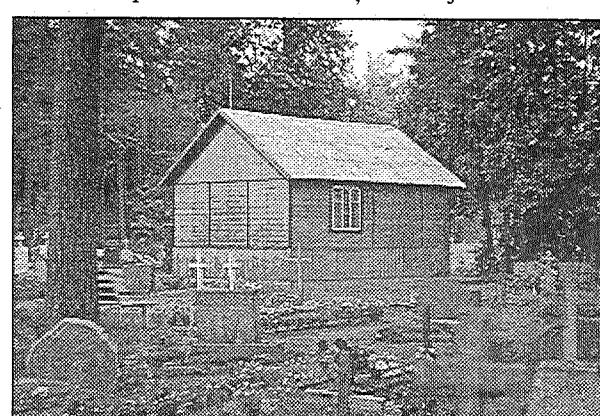
Autora foto

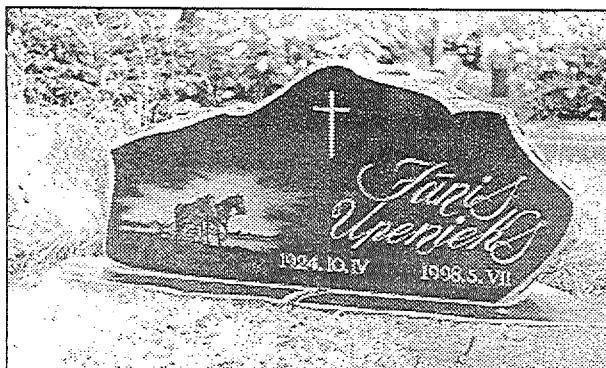
● Kardināla Juliana Vaivoda mātes F. Vaivodes kapa noformējums.

● Upenieku dzimtas kapi, zem latīniskā uzraksta melnā granīta plāksnes augšā, lejasdaļā iekalts latgaliskais «Šeit Diva mīrā dus...».

● Seiļu kapu jaunā kapliča.

● Žanriska aimava uz pieminekļa: zirgi arklā gai- da pārnākam arāju...

● Šoldru kapsētas vārti un kapliča.

● Skulptūra uz Ritas Klindžānes kapa un tā ne-tradicionālais noformējums.

LIKUMĪBA, INFORMĀCIJA

Atklāta tehniskās apskates stacija

● 15. janvāra rītā pirmais jaunajā tehniskās apskates stacijā ieradās līvānieša Aivara Drukaļša mercedes, kas arī iemēģināja stendu. CSDD arhīva foto

Kopš šī gada 15. janvāra CSDD Preiļu rajona nodalā darbu ir uzsākusi transportlīdzekļu valsts tehniskās apskates stacija. Par tās darbu pastāstīja CSDD rajona nodalas priekšnieks Andris Strods.

— Tagad transportlīdzekļu tehniskā stavokla novērtēšana kļuvusi krietni precīzāka un klientiem daudz patīkamāka, bet speciālistiem — uzskatāmāka. Līdz 2001. gada rudeni stacija būs pagaidu būve lielas telts izskatā. Taču jau vasarā sāksies celtniecības darbi un līdz novembrim tiks nodota ekspluatācijā jaunās stacijas ēka.

— Kas ir būtiski izmainījies tehniskās apskates procesā tagad?

— Pirmkārt, ir uzstādīts bremžu stends, uz kura tiek pārbaudīti transportlīdzekļa darba un stāv-bremžu darbība. Tas loti uzskatāmi un, pats galvenais, saprotami parāda automašinas bremžu darbības efektivitāti.

Otrkārt, pēc bremžu pārbaudes mašīna uzbrauc uz pacēlāju, kur tiek pārbaudīts gaitas iekārtas stāvoklis. Tas nozīmē, ka ar speciālu pamatņu palīdzību uz pacēlāju mašīna tiek kustināta, lai noteiktu gaitas iekārtas iespējamās brīvkustības.

Vai ar jauno iekārtu tiks pārbaudīti pilnīgi visi transportlīdzekļi?

— Jaunajā tehniskās apskates stacijā ar iekārtām tiks pārbaudīti tikai vieglie automobiļi un tie transportlīdzekļi, kuru pilnā masa ne-pārsniedz 3,5 tonnas. Vieglajiem automobiļiem ar pilnu masu līdz 3,5 tonnām un kravas automobiļiem ar pilnu masu līdz 3,5 tonnām par tehnisko apskati būs jāmaksā 8,85 lati, bet šajā summā ietilpst pievienotās vērtības nodoklis un maksa par tehniskās apskates uzlimi. Visiem pārējiem transportlīdzekļiem cenas palikušas līdzšinējās.

Apmausu par valsts tehnisko apskati var veikt arī ar pārskaitiju-mu, bet tādā gadījumā pārskaitiju-mu vēlams veikt vismaz trīs die-nas pirms transportlīdzekļa tehniskās apskates.

Ko par jauninājumu saka transportlīdzekļu ipašnieki?

— Pirmo dienu pieredze rāda, ka lielākā daļa automašīnu ipašnieku visumā ir apmierināti, jo tagad pašiem ir iespēja savām acīm visu redzēt un pārliecināties, vai viss ir vislabākajā kārtībā. Pro-tams, ir arī neapmierinātie, jo tagad braucamie tehniskajai skatei jāgatavo daudz rūpīgāk.

L.Kirillova

Brīvībā pabija tikai piecus mēnešus

Preiļu rajona tiesa izskatīja 1978. gadā dzimušā Preiļu iedzīvotāja Guntara Spūļa lietu. Minētais jaunais virietis jau vairākkārt bijis sodīts — 1995. gadā, arī 1997. gadā, bet no ieslodzījuma atbrīvots tikai 2000. gada 10. jūlijā.

G.Spūlis pagājušā gada 18. oktobrī alkohola reibumā atrazdāmies E.Z. dzīvoklī Preiļos, Daugavpils ielā 47, slepeni nozaga dzīvokļa saimniekam 2 ādas aiz-vietotāja jakas, Z.Z. piederošu so-mu 5 latu vērtībā, bet S.K. izzaga

no somas naudu (14 latus). Kopējie zaudējumi — 46 lati.

2000. gada 1. novembrī G.Spūlis, pieslejot kāpnes pie mājas sie-nas un atlaužot J.R. dzīvokļa logu Preiļos, Daugavpils ielā 62, ieklu-va dzīvoklī. Tur viņš nozaga J.A. virsjaku, puszābukus, pulksteni, 1 litru linsēklu eļļas, 3 kilogrammus sīpolu, litra burku ar mari-nētām sēnēm, kā arī kārbīju ar paštaisītām cigaretēm. Kopējie zaudējumi — 19,60 lati.

Tiesa noteica Guntaram Spūlim galigo sodu, daļēji saskaitot pie-sriestos sodus, — brīvības at-

ņemšanu uz septiņiem mēnešiem, sodu izciešot daļēji slēgtā cietumā.

Baidījās no valsts ienēmumu dienesta

5. janvāri izskatīta 1973. gadā dzimusā prelieša Anžana Uma-neča lieta.

No 1998. gada 30. jūnija Anžans Uma-necs ir SIA «Arem-A» vienīgais dibinātājs un ipaš-nieks. 2000. gada 16. maijā pēc Latvijas Administratīvo pārkā-pumu kodeksa viņš tika sodīts ar naudas sodu 100 latu apmērā par savlaicīgu pievienotās vērtības no-dokļa deklarācijas neiesniegšanu

par 1999. gadu un gada pārskata neiesniegšanu par uzņēmuma dar-bību 1999. gadā VID Latgales re-gionālās iestādes Preiļu nodaļā. Viņš atkārtoti gada laikā izdarīja tādu pašu pārkāpumu.

Anžans Uma-necs līdz 2000. ga-da 16. novembrim neiesniedza PVN deklarāciju par uzņēmuma darbību 2000. gada aprīlī, maijā, jūnijā, jūlijā, augustā, septembrī, oktobrī. Neiesniedza arī pārskatu-s par pavadījumu rēķinu veid-lapu izmantošanu pirmajā, otrajā un trešajā gada ceturksnī. Vēl neti-ka iesniegts arī ziņojums par val-

sts sociālās apdrošināšanas ob-ligātajām iemaksām no darba ņē-mēja ienākumiem par laiku no 2000. gada janvāra līdz oktobrim. Anžans Uma-necs netika iesniedzis ikmēneša pārskatus par aprēķinā-tām, ieturētām un budžetā ieskai-tītām iedzīvotāju ienākuma no-dokļa summām par laiku no 2000. gada janvāra līdz oktobrim.

Visas šīs neizdarības Anžans Uma-necs izskaidroja ar to, ka «baidījies no VID». Tiesa to ne-ņema vērā un nosprieda sodit ar naudas sodu triju minimālo mē-nešalgu apmērā (150 lati).

Piekāva nepilngadīgo

4. janvāri izskatīta 1974. gadā dzimušā Rudzātu pa-gasta Steku iedzīvotāja Aivara Bērziņa lieta.

Pagājušā gada 24. augustā ap pulksten 14.30 pie daudzdzīvokļu mājas Rudzātu pagasta Stekos viņš alkohola reibumā personīga rakstura nesaskaņu dēļ piekāva nepilngadīgo V.S. — aizlauza roku aiz muguras, vai-rākas reizes trieca ar galvu pret sienu un pret solu, kā

ari iespēra ar kāju pa muguru. Cietušajam tika nodarīti viegli miesas bojājumi.

Tiesa nosprieda sodit Aivaru Bērziņu pēc Krimināl likuma 130. panta 1. daļas ar piespiedu darbiem uz 150 stundām, kā arī piedzīt no vainīgā par labu cietušajam zaudējumus 6 latu apmērā.

Pēc Preiļu rajona tiesas informācijas

POLICIJAS ZINAS

Izņemts nelikumīgi glabāts ierocis

17. janvāri Saunas pagasta Lie-lajos Anspokos Leonardam P. iz-nēmta nelikumīgi glabāta maz-kalibra šautene TOZ-12. Ierocis nosūtīts uz ekspertīzi, pēc kuras slēdziena saņemšanas tiks pie-nēmts lēmums.

Piekāva un atnēma ēdamo

18. janvāri Līvānos, Dzirnavu ielā pretī mājai nr.30 divi nepa-zīstami vīrieši ap pulksten 21.00 piekāva līvāniem M.S. un nolau-piņa viņam maiņu ar produk-tiem. Maiņā bija divlitrīga pude-le ar alu un kūpināta vista. No-skaidrots, ka vainīgie bijuši līvā-nietis Aigars Ū. un Rīgas rajona Carnikavas iedzīvotājs Igors Ž.

Zog mežu

Saņemts iesniegums par to, ka Aglonas mežniecībā (Aglonas pa-gasta teritorijā) Jevgenijai K. pie-derošajā mežā pagājušā gada jūni-jā patvalīgi izcieta 100 kokus. Ar šādu rīcību nodarīti materiālie zaudējumi 420 latu apmērā. Lie-tas materiāli tiek pārbaudīti.

10. janvāri Saunas pagasta Lie-lajos Anspokos Voldemārs D. vei-ca patvalīgu meža ciršanu. Sastā-dīts administratīvais protokols.

Nozaga sivēnus

Nakti no 14. uz 15. janvāri Aglonas pagasta Ezerukinos no Jaunaglonas arovidusskolai pie-derošas fermas, ieklūstot caur lo-gu, ļaunprāsi nozagusi desmit si-vēnus. Brangs ķēriens, jo rukši bijuši jau divus mēnešus veci. Lietas materiāli tiek pārbaudīti.

Krāpnieki ar mobilajiem tālruņiem

Ierosināta kriminālieta pret Preiļu iedzīvotājiem V.T. un V.F. Pagājušajā gadā laikā no jūnija līdz oktobrim abi krāpnieki, iz-mantojot vairāku Preiļu iedzīvo-tāju lēttīcību un nezināšanu, uz viņu vārda reģistrēja un lietoja mobilos tālruņus Baltcom GSM sistēmā. Rēķini par sarunām, pro-tams, pienāca nesaprostošajiem ļautīniem. Policia konstatējusi,

ka bijuši pieci šādi krāpšanas ga-djumi. Notiek izmeklēšana.

Atkārtoti gada laikā brauca dzērumā

9. janvāri reģistrēts iesniegums par to, ka Jēkabpils rajona iedzī-votājs Arilda T. pagājušā gada 17. decembrī Preiļu rajonā vadīja au-tomašīnu alkohola reibumā atkār-toti gada laikā.

12. janvāri reģistrēts iesniegums par to, ka Aglonas iedzīvotājs Pāvels F. pagājušā gada 23. decembrī atkārtoti gada laikā vadīja automašīnu alkohola rei-bumā. Ierosināta kriminālieta.

Nozaga žoga sietu

17. janvāri reģistrēts iesniegums par to, ka pagājušajā gadā laikā no septembra līdz oktobrim Līvānos vasarnīcu kooperatīvā «Bioķīmikis» M.D. piederošajai vasarnīcai nozagts žoga sietis. Ierosināta kriminālieta.

Satiksmes negādījumi

10. janvāri ceļa Rīga — Dau-gavpils 186. kilometrā automašīnas BMW 525 vadītājs Mārtiņš K., lai izvairītos no sadursmes ar VW Golf, ietriecās autobusu pie-turas «Grāveri» apmālē. Cietušo nav, bojāta tikai automašīna. Sa-stādīts administratīvais protokols.

11. janvāri ceļa Rīga — Dau-gavpils 190. kilometrā automašīnas BMW 318 vadītājs Boriss B. netika galā ar transportlīdzekla stūri un nobrauca no ceļa. Bojāta automašīna, cietušo nav. Sa-stādīts administratīvais protokols.

12. janvāri Preiļos, Lāčplēša un Rīgas ielu krustojumā automašīna Ford Scorpio (vadītāja Lidija V.) sadūrās ar RAF 3311. Cietušo nav, bojāta automašīna. Sastādīts administratīvais protokols.

Skandāli un huligānisms

9. janvāri Līvānos, bārā «Aliar-se» Liāna P. alkohola reibumā iz-darīja huligāniskas darbības, Prei-ļu arovidusskolā huligāniski iz-rikojās Renārs B. Sastādīti ad-ministratīvie protokoli.

12. janvāri Saunas pagasta La-cinieks Voldemārs P. alkohola reibumā izdarīja huligāniskas dar-bības pret A.P. Izteikts oficiāls brīdinājums.

15. janvāri Preiļos, Cēsu ielā 5 Aivars R. alkohola reibumā sarī-koja skandālu. Izteikts oficiāls brīdinājums.

Labojums

Preiļu rajona tiesā izbeigta ad-ministratīvā lieta pret Rušonas pa-gasta Kastīres iedzīvotāju Albertu Kancānu nevis Albertu Kalvānu, kā bija klūdaini minēts «Novad-nieka» 17. janvāra numurā. Atvai-nojamies par neprecizitāti.

Preiļu rajona policijas pārvaldes informācija